

El trage pe Timoleon de măneca hainet, îl duce pe acoperișul
tuturii case, își ia ziarul și face din tot întins avion
de hârtie. Timoleon se stăie pe el strigând:

Imediat, Gonzaque împinge avionul din mână și acoperișul
și se uită cum își ia zborul.
Dar, repede, Timoleon și avionul său de hârtie o iau în jos,

- A mea e Luma!

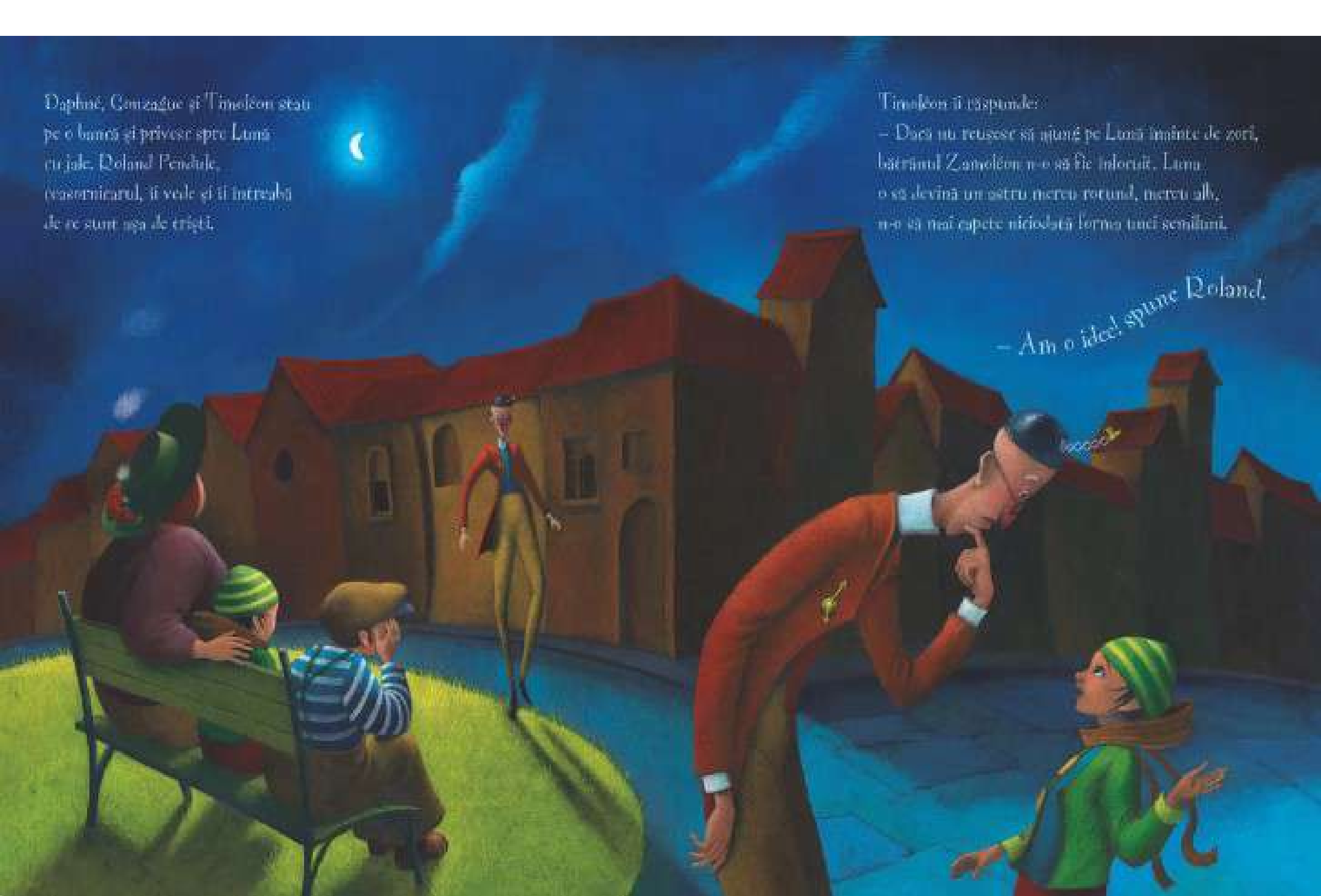
...și se prăbușese
într-un tufiș.

Daphné, Comașue și Timoleon stau
pe o bancă și privesc spre Luna
cu jale. Roland Pendule,
vasornicarul, îi vede și îi întreabă
de ce sunt așa de triști.

Timoleon îi răspunde:

– Dacă nu reușese să ajungă pe Luna înainte de zori,
bătrânul Zamoleon n-o să fie îndocuit. Luna
o să devină un astru mereu rotund, mereu alb,
n-o să mai capete niciodată forma tuncii semilună.

– Am o idee! spune Roland.

Timolcon se aprindea pe tovarșii săi,
deveniți trepte, și ajunge
la Lună în uralele lor.

